

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (deseti senat)

z dne 10. novembra 2021 *

„Model Skupnosti – Postopek za ugotovitev ničnosti – Registriran model Skupnosti, ki upodablja gradbeno ploščo – Prejšnji model, ki upodablja ploščo za protihrupno ograjo – Razlog za ničnost – Neobstoj individualne narave – Zadevno področje – Seznanjeni uporabnik – Stopnja svobode oblikovalca – Neobstoj različnega celotnega vtisa – Upoštevnost dejansko trženih izdelkov – Člen 6 in člen 25(1)(b) Uredbe (ES) št. 6/2002“

V zadevi T-193/20,

Eternit s sedežem v Capelle-au-Boisu (Belgija), ki jo zastopata J. Muyldermans in P. Maeyaert, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopata J. Ivanauskas in V. Ruzek, agenta,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem, je

Eternit Österreich GmbH s sedežem v Vöcklabrucknu (Avstrija), ki jo zastopa M. Prohaska-Marchried, odvetnik,

zaradi tožbe zoper odločbo tretjega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 5. februarja 2020 (zadeva R 1661/2018-3) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama Eternit Österreich in Eternit,

SPLOŠNO SODIŠČE (deseti senat),

v sestavi A. Kornezov (poročevalec), predsednik, E. Buttigieg in G. Hesse, sodnika,

sodna tajnica: J. Pichon, administratorka,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 10. aprila 2020,

* Jezik postopka: angleščina.

na podlagi odgovora EUIPO na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 17. avgusta 2020,

na podlagi odgovora intervenientke na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 21. avgusta 2020,

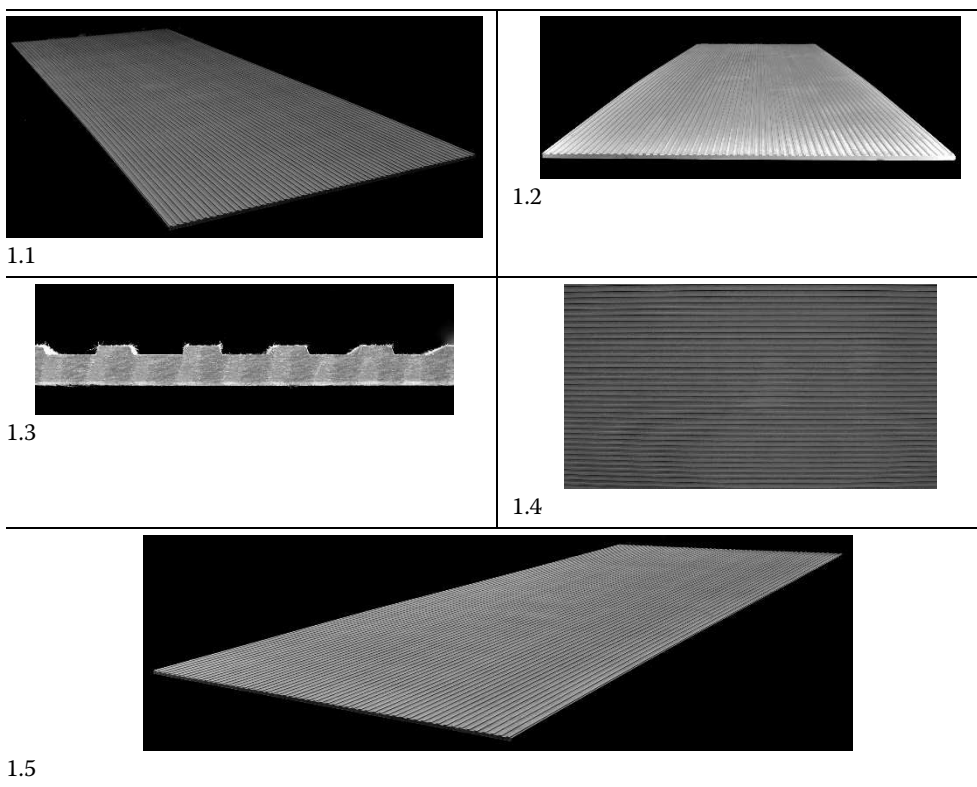
na podlagi obravnave z dne 21. aprila 2021

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka, družba Eternit, je imetnica modela Skupnosti, ki je bil 15. septembra 2014 prijavljen pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 27, str. 142) in registriran pod številko 2538140-0001.
- 2 Sporni model je prikazan tako:

- 3 Izdelki, za katere naj bi se sporni model uporabljal, spadajo v razred 25.01 v smislu Locarnskega aranžmaja o ustanovitvi mednarodne klasifikacije za industrijske vzorce in modele z dne 8. oktobra 1968, kakor je bil spremenjen, in ustrezajo temu opisu: „Plošče [gradbeništvo]“.

- 4 Intervenientka, družba Eternit Österreich GmbH, je 12. decembra 2016 na podlagi člena 52 Uredbe št. 6/2002 vložila zahtevo za ugotovitev ničnosti spornega modela.
- 5 Razlog, ki ga je navedla v utemeljitev zahteve za ugotovitev ničnosti, je bil tisti iz člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členi od 4 do 8 te uredbe.
- 6 Intervenientka je v zahtevi za ugotovitev ničnosti zlasti navedla, da videz izdelka pri spornem modelu ni nov v smislu člena 5 Uredbe št. 6/2002, da nima individualne narave v smislu člena 6 te uredbe in da značilnosti njegovega izgleda določa izključno njegova tehnična funkcija v smislu člena 8(1) iste uredbe.
- 7 Oddelek za ničnost je 28. junija 2018 sprejel odločbo, s katero je na eni strani ugotovil, da intervenientka ni dokazala, da je sporni model izključen iz varstva iz člena 8(1) Uredbe št. 6/2002, na drugi strani pa razglasil ničnost spornega modela, ker videz izdelka pri njem nima individualne narave v smislu člena 6 Uredbe št. 6/2002 glede na videz izdelka, ki je bil razkrit 4. marca 2013 – to je pred datumom vložitve prijave za registracijo spornega modela, v brošuri, naslovljeni *Lärmschutz*, za plošče tipa „prothirupna ograja“, dostopni na spletnem mestu „<http://www.rieder.at>“ – in ki je bil ponazorjen tako:

- 8 Tožeča stranka je 23. avgusta 2018 na podlagi členov od 55 do 60 Uredbe št. 6/2002 pri EUIPO vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za ničnost.
- 9 Tretji odbor za pritožbe pri EUIPO je z odločbo z dne 5. februarja 2020 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) pritožbo zavrnil, pri čemer je ugotovil, da videz izdelka pri spornem modelu nima individualne narave v smislu člena 6 Uredbe št. 6/2002, ker je za seznanjenega uporabnika na splošno podoben videzu izdelka pri prejšnjem modelu.

Predlogi strank

- 10 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
 - izpodbijano odločbo razveljavi;
 - plačilo stroškov naloži EUIPO in intervenientki.
- 11 EUIPO in intervenientka Splošnemu sodišču predlagata, naj:
 - tožbo zavrne;
 - plačilo stroškov naloži tožeči stranki.

Pravo

- 12 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 6 te uredbe. Ta tožbeni razlog je sestavljen iz treh delov, ki se nanašajo na napake pri presoji, ki naj bi jih odbor za pritožbe storil, prvič, pri opredelitvah zadevnega področja in obveščenega uporabnika, drugič, pri določitvi stopnje svobode oblikovalca v navedenem sektorju, in tretjič, pri ugotovitvi v zvezi s celotnimi vtisi videzov izdelkov pri modelih v koliziji.
- 13 Najprej je treba poudariti, da je odbor za pritožbe v točki 15 izpodbijane odločbe navedel, da je bil videz izdelka pri prejšnjem modelu dostopen javnosti pred datumom vložitve prijave za registracijo spornega modela v smislu člena 7(1) Uredbe št. 6/2002. Stranke te ugotovitve ne izpodbijajo. Zato je treba to, ali videz izdelka pri spornem modelu nima individualne narave v smislu člena 6 Uredbe št. 6/2002, presojati glede na prejšnji model.

Prvi del: opredelitve zadevnega področja in seznanjenega uporabnika

- 14 Odbor za pritožbe je v točki 18 izpodbijane odločbe navedel, da gre pri modelih v koliziji za plošče, ki se uporabljajo na gradbenem področju. Tako naj bi ti vrsti plošč – neodvisno od vprašanja, ali bi ju bilo treba opredeliti kot „protihrupno ograjo“, kar je tožeča stranka trdila za prejšnji model, ali kot „vlaknast fasadni panel za stavbe“, kar naj bi po mnenju tožeče stranke natančneje veljalo za sporni model – prikazovali isti zunanji del izdelka, in sicer gradbeno ploščo. Poleg tega je odbor za pritožbe navedel, da v skladu s členom 10(1) Uredbe št. 6/2002 varstvo, podeljeno z modelom Skupnosti, zajema „vsak videz izdelka“, ki na seznanjenega uporabnika ne naredi drugačnega celotnega vtisa, in da zato varstvo videza izdelka ni odvisno od narave izdelka, v katerega je ta videz izdelka vgrajen oziroma pri katerem se uporablja. To razlogovanje je oprl na sodbo z dne 21. septembra 2017, *Easy Sanitary Solutions in EUIPO/Group Nivelles (C-361/15 P in C-405/15 P, EU:C:2017:720)*.
- 15 Odbor za pritožbe je v točkah od 19 do 21 izpodbijane odločbe štel, da je v obravnavanem primeru seznanjeni uporabnik iz člena 6 Uredbe št. 6/2002 strokovnjak na gradbenem področju, na primer gradbenik, trgovec z nepremičninami ali arhitekt. Ta strokovnjak naj bi imel nekaj znanja o različnih gradbenih ploščah in naj bi izkazoval razmeroma visoko stopnjo pozornosti. Odbor za pritožbe je v zvezi s tem pojasnil, da opredelitev področja, na katero se nanaša sporni model, kot „vlaknasti fasadni paneli za stavbe“, ki jo zagovarja tožeča stranka, ne bi imela bistvenega vpliva na opredelitev seznanjenega uporabnika.
- 16 Tožeča stranka meni, da je odbor za pritožbe napačno uporabil pravo, ker zadevnega področja in seznanjenega uporabnika ni opredelil natančneje. Po njenem mnenju bi bilo treba področje, na katero se nanaša sporni model, omejiti na področje „fasadnih panelov za stavbe“, ki naj bi imelo zelo posebne značilnosti, in ne na področje gradbenih plošč na splošno. Seznanjeni uporabnik naj bi bil torej uporabnik „fasadnih panelov za stavbe“, ki naj bi zadevne videze izdelkov običajno neposredno primerjal ob branju revij in spletnih strani ali ob pregledovanju izdelkov ali vzorcev na prodajnih mestih.
- 17 Tožeča stranka poleg tega meni, da spoznanja iz sodbe z dne 21. septembra 2017, *Easy Sanitary Solutions in EUIPO/Group Nivelles (C-361/15 P in C-405/15 P, EU:C:2017:720)*, veljajo le za izraz „zadevno področje“ iz člena 7(1) Uredbe št. 6/2002, tako da naj bi jih bilo treba razumeti kot navedbo, da ni nujno, da seznanjeni uporabnik izdelka, v katerega je videz izdelka vgrajen oziroma na katerem se uporablja, pozna videz izdelka pri prejšnjem modelu, če je ta vgrajen

v izdelek iz drugega industrijskega področja, in ne področja, na katero se nanaša sporni model, oziroma se na njem uporablja. Če pa bi bilo treba pri preučitvi individualne narave videza izdelka pri spornem modelu upoštevati vse modele, vključno s tistimi, ki spadajo na druga področja, bi bilo to upoštevanje smiselno le v okviru četrte in zadnje faze analize, to je v fazi, ki se nanaša na primerjavo celotnih vtisov videzov izdelkov pri modelih v koliziji. Prve tri faze analize, ki se nanašajo na opredelitev zadevnega področja, seznanjenega uporabnika in stopnje svobode oblikovalca na tem področju, pa naj bi bilo treba opraviti le glede na videz izdelka pri spornem modelu. Poleg tega naj bi navedena sodba omogočala oziroma celo nalagala upoštevanje dejansko trženih izdelkov, v katere je videz izdelka spornega modela vgrajen oziroma na katerih se mora uporabljati.

18 EUIPO in intervenientka trditve tožeče stranke prerokata.

Upoštevana načela

19 Najprej je treba ob upoštevanju različnih argumentov strank v zvezi s tem podrobneje določiti analitični okvir presoje individualne narave videza izdelka pri spornem modelu v smislu člena 6 Uredbe št. 6/2002. Natančneje, pojasniti je treba, ali je zadevno področje, seznanjenega uporabnika in stopnjo svobode oblikovalca treba opredeliti zgolj glede na videz izdelka pri spornem modelu. Poleg tega je treba pojasniti, ali so dejansko trženi izdelki, v katere je vgrajen videz izdelka modelov v koliziji oziroma na katerih se uporablja, upoštevni pri presoji individualne narave videza izdelka pri spornem modelu.

20 Na prvem mestu, v zvezi z analitičnim okvirom presoje individualne narave videza izdelka pri spornem modelu v smislu člena 6 Uredbe št. 6/2002 je treba opozoriti, da člen 6(1)(b) Uredbe št. 6/2002 med drugim določa, da se šteje, da ima videz izdelka pri registriranem modelu Skupnosti individualno naravo, če se celotni vtis, ki ga naredi na seznanjenega uporabnika, razlikuje od celotnega vtisa, ki ga na takega uporabnika naredi videz izdelka, ki je bil javnosti dostopen pred datumom vložitve prijave za registracijo. V členu 6(2) Uredbe št. 6/2002 je pojasnjeno, da se pri ocenjevanju individualne narave videza izdelka upošteva stopnja svobode oblikovalca pri njegovem razvijanju.

21 Presoja individualne narave videza izdelka pri spornem modelu v smislu zgoraj navedene določbe v skladu z ustaljeno sodno prakso v bistvu temelji na štirifaznem preizkusu. Pri tem preizkusu se določi, prvič, področje izdelkov, v katere naj bi bil videz izdelka modela vgrajen ali na katerih naj bi se uporabljal, drugič, seznanjeni uporabnik teh izdelkov glede na njihov namen ter – v zvezi s tem seznanjenim uporabnikom – stopnja poznavanja videzov izdelkov pri prejšnjih modelih ter stopnja pozornosti na podobnosti in razlike pri primerjavi videzov izdelkov, tretjič, stopnja svobode oblikovalca pri razvijanju videza izdelka, katere vpliv na individualno naravo je obratno sorazmeren, in četrtič, ob upoštevanju te svobode, rezultat primerjave, ki naj bo po možnosti neposredna, celotnih vtisov, ki jih na seznanjenega uporabnika naredijo videz izdelka pri spornem modelu in videzi izdelkov pri vseh prejšnjih modelih, ki so bili razkriti javnosti, obravnavani posamično (glej v tem smislu sodbo z dne 13. junija 2019, Visi/one/EUIPO – EasyFix (Držala lepakov za vozila), T-74/18, EU:T:2019:417, točka 66 in navedena sodna praksa).

22 Pojasniti je treba, da prva faza analize, to je določitev področja izdelkov, v katere naj bi bil videz izdelka modela vgrajen oziroma na katerih naj bi se uporabljal, sicer ni izrecno razvidna v besedilu člena 6(1) Uredbe št. 6/2002, vendar je ta faza v resnici nujen pogoj za opredelitev seznanjenega uporabnika in svobode oblikovalca, pri čemer sta zadnjenavedena pojma izrecno povzeta v členu 6(1) in (2) Uredbe št. 6/2002. V zvezi s tem je Splošno sodišče že imelo priložnost

poudariti, da je na podlagi opredelitve izdelka, na katerega se nanaša videz izdelka zadevnega modela, mogoče določiti seznanjenega uporabnika in stopnjo svobode oblikovalca pri razvijanju videza izdelka (sodbi z dne 18. marca 2010, Grupo Promer Mon Graphic/UUNT– PepsiCo (Okrogel promocijski izdelek), T-9/07, EU:T:2010:96, točka 56, in z dne 21. junija 2018, Haverkamp IP/EUIPO – Sissel (Blazina), T-227/16, neobjavljena, EU:T:2018:370, točka 39).

- 23 Na drugem mestu, v zvezi z vprašanjem, v kateri fazi presoje individualne narave videza izdelka pri spornem modelu v smislu člena 6 Uredbe št. 6/2002 je treba upoštevati videz izdelka pri vsakem od modelov v koliziji, je treba poudariti, da ker je predmet presoje na podlagi člena 6(1)(b) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 25(1)(b) te uredbe individualna narava videza izdelka pri spornem modelu, je logično, da se zadevno področje, seznanjeni uporabnik in stopnja svobode oblikovalca pri razvijanju videza izdelka določijo glede na izdelke, v katere naj bi bil videz izdelka spornega modela vgrajen oziroma na katerih naj bi se uporabljal.
- 24 Iz uvodne izjave 14 Uredbe št. 6/2002 namreč izhaja, da bi morala ocena o tem, ali ima videz izdelka individualno naravo, temeljiti na tem, ali se celotni vtis na seznanjenega uporabnika, ki vidi videz izdelka, jasno razlikuje od celotnega vtisa, ki ga nanj naredijo obstoječi videzi izdelkov, ob upoštevanju narave izdelka, za katerega se „videz izdelka“ uporablja ali v katerega je „ta“ vgrajen, zlasti pa industrijskega sektorja, v katerega „ta videz izdelka“ spada, in stopnjo svobode oblikovalca pri razvijanju „videza izdelka“. Sklicevanje v ednini na „videz izdelka“ za določitev industrijskega sektorja, v katerega „spada“, in stopnje svobode oblikovalca pri njegovem razvoju, drugače kot pri uporabi izraza „obstoječi videzi izdelkov“, ki zajema množico obstoječih videzov izdelkov, jasno kaže, da je treba prve tri faze analize, in sicer tiste v zvezi z določitvijo zadevnega področja, seznanjenega uporabnika in stopnjo svobode oblikovalca, opraviti le glede na videz izdelka, katerega individualna narava se ocenjuje, v obravnavanem primeru glede na videz izdelka pri spornem modelu.
- 25 Prejšnji model pa se pri preučitvi prvih treh faz presoje, navedene v točki 21 zgoraj, ne upošteva. Individualno naravo videza izdelka pri spornem modelu je namreč mogoče izničiti z videzom izdelka pri prejšnjem modelu, ki naj bi se uporabljal na izdelkih s področja, ki je povsem ločeno od tistega, na katerega spadajo izdelki, na katere se nanaša videz izdelka pri spornem modelu. Kot je razvidno iz besedila člena 7(1), prvi stavek, Uredbe št. 6/2002, ta določba pogojuje obstoj razkritja videza izdelka javnosti zgolj z dejanskimi okoliščinami tega razkritja, ne pa z izdelkom, v katerega bo videza izdelka vgrajen ali na katerem naj bi se uporabljal (sodba z dne 21. septembra 2017, Easy Sanitary Solutions in EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P in C-405/15 P, EU:C:2017:720, točka 99). Sodišče je pojasnilo, da nič v tej določbi ne omogoča domneve, da mora seznanjeni uporabnik izdelka, v katerega je videz izdelka spornega modela vgrajen ali na katerem se uporabi, poznati videz izdelka prejšnjega modela, kadar je ta vgrajen v izdelek iz drugega industrijskega sektorja od tistega, na katerega se nanaša videz izdelka spornega modela ali na katerem se uporabi (sodba z dne 21. septembra 2017, Easy Sanitary Solutions in EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P in C-405/15 P, EU:C:2017:720, točka 131). Zato videz izdelka pri prejšnjem modelu, glede na to, da lahko spada na popolnoma drugo področje, za katero sta značilna drugačen seznanjen uporabnik in drugačna svoboda oblikovalca, ni upošteven pri določitvi področja, na katerega se nanaša videz izdelka pri spornem modelu, njegovega seznanjenega uporabnika in svobode njegovega oblikovalca.
- 26 Tožeča stranka torej upravičeno trdi, da se prve tri faze analize opravijo le glede na sporni model, kar priznava tudi EUIPO.

- 27 V četrti in zadnji fazi presoje individualne narave videza izdelka pri spornem modelu pa je treba upoštevati tako sporni model kot prejšnji model. Kot je bilo opozorjeno v točki 21 zgoraj, gre pri tej fazi namreč za primerjavo celotnih vtisov, ki jih naredita videza izdelkov pri modelih v koliziji, kar pomeni, da je treba upoštevati oba.
- 28 Na tretjem mestu, v zvezi z vprašanjem, ali so izdelki, ki se dejansko tržijo in v katere je videz izdelka modelov v koliziji vgrajen oziroma na katerih se uporablja, upoštevni pri presoji individualne narave videza izdelka pri spornem modelu v smislu člena 6 Uredbe št. 6/2002, je treba ugotoviti, kot pravilno trdi tožeča stranka, da sodna praksa pod nekaterimi pogoji dopušča možnost upoštevanja dejansko trženih izdelkov, na katere se nanašajo videzi izdelkov modelov, ki so v koliziji.
- 29 V skladu s sodno prakso namreč ni narobe, da se pri oceni celotnega vtisa videzov izdelkov pri zadevnih modelih upoštevajo dejansko trženi izdelki, ki ustrezajo tem videzom izdelkov (glej v tem smislu sodbi z dne 20. oktobra 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, točka 73, in z dne 29. aprila 2020, Bergslagernas Järnvaru/EUIPO – Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen (Orodje za cepljenje lesa), T-73/19, neobjavljena, EU:T:2020:157, točka 39).
- 30 Vendar upoštevanje dejansko trženih izdelkov za ponazoritev pri primerjavi celotnih vtisov velja le, če izdelki ustrezajo videzom izdelkov modelov, kot so bili registrirani (sodbi z dne 20. oktobra 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, točki 73 in 74, in z dne 6. junija 2019, Porsche/EUIPO – Autec (Motorna vozila), T-209/18, EU:T:2019:377, točka 76).
- 31 Poleg tega je treba opozoriti, da v skladu s členom 3(a) Uredbe št. 6/2002, „videz“ pomeni „izgled celotnega izdelka ali njegovega dela, ki izhaja iz značilnosti zlasti linij, obrisov, barv, oblike, teksture in/ali materialov samega izdelka in/ali značilnosti ornamentov na njem“. Varstvo modela v smislu člena 4(1) Uredbe št. 6/2002 torej pomeni varovanje videza izdelka. V zvezi s tem iz uvodne izjave 12 Uredbe št. 6/2002 izhaja, da varstvo ne zajema tistih sestavnih delov, ki med normalno uporabo izdelka niso vidni, pa tudi ne tistih značilnosti takšnih delov, ki niso vidne, če je del vgrajen (glej v tem smislu sodbi z dne 9. septembra 2014, Biscuits Poult/UUNT – Banketbakkerij Merba (Biscuit), T-494/12, EU:T:2014:757, točke od 22 do 24, in z dne 3. oktobra 2014, Cezar/UUNT – Poli-Eco (Vložek), T-39/13, EU:T:2014:852, točka 40).
- 32 Čeprav zgolj na podlagi grafičnega ali fotografskega prikaza videza izdelka zadevnega modela tako ni mogoče ugotoviti, kateri vidiki tega videza izdelka bi bili vidni oziroma kako bo videz izdelka zaznan na vizualni ravni, je ravno v ta namen mogoče upoštevati dejansko tržene izdelke ali način njihove uporabe.
- 33 Iz tega izhaja, da je dejansko tržene izdelke, na katerih se videzi izdelkov iz modelov v koliziji uporabljajo oziroma v katere so ti videzi izdelkov vgrajeni, pri določanju vizualnih vidikov navedenih modelov mogoče upoštevati le kot ponazoritev. Tako upoštevanje pa je dovoljeno le, če dejansko trženi izdelki ustrezajo videzom izdelkov iz modelov, kot so bili registrirani. Dejansko trženega izdelka tako ni mogoče upoštevati, če se videz izdelka, ki se na njem uporablja oziroma ki je vanj vgrajen, razlikuje od videza izdelka modela, kot je bil registriran, ali če izkazuje značilnosti, ki ne izhajajo jasno iz grafičnega prikaza navedenega videza izdelka modela, kot je bil registriran.
- 34 Preučitev prvega dela tožbenega razloga je treba opraviti ob upoštevanju teh načel.

Zadevno področje

- 35 Kot je razvidno iz točke 21 zgoraj, je prva faza presoje individualne narave videza izdelka pri spornem modelu določitev področja izdelkov, na katere se nanaša ta model.
- 36 Za to je treba upoštevati navedbo izdelkov – v katere naj bi bil videz izdelka spornega modela vgrajen ali na katerih naj bi se uporabljal – kakršna je v prijavi za registracijo. V skladu s členom 36(2) Uredbe št. 6/2002 mora namreč prijava za registracijo vsebovati navedbo izdelkov, v katere naj bi bil videz izdelka modela vgrajen oziroma na katerih naj bi se uporabljal.
- 37 Po potrebi je treba upoštevati tudi sam videz izdelka iz modela, če ta pojasnjuje naravo izdelka, njegov namen ali njegovo funkcijo. Upoštevanje samega videza izdelka namreč lahko omogoči, da se izdelek opredeli v okviru širše kategorije izdelkov, ki je bila navedena v prijavi, in da se posledično dejansko določita seznanjeni uporabnik in stopnja svobode oblikovalca pri razvoju videza izdelka (sodbi z dne 18. marca 2010, Okrogel promocijski izdelek, T-9/07, EU:T:2010:96, točka 56, in z dne 21. junija 2018, Blazina, T-227/16, neobjavljena, EU:T:2018:370, točka 39).
- 38 V obravnavani zadevi je, prvič, iz opisa, priloženega prijavi za registracijo spornega modela, razvidno, da so bili izdelki, na katere se nanaša videz izdelka pri tem modelu, opisani kot „plošče [gradbenišтво]“ iz razreda 25.01 v smislu Locarnskega aranžmaja. Tožeča stranka se je torej sama odločila, da registracije spornega modela ne bo omejila zgolj na „fasadne panele za stavbe“. „Plošče [gradbenišтво]“, navedene v prijavi, se namreč brez omejitev nanašajo na gradbeno področje v širšem pomenu.
- 39 Drugič, glede upodobitev spornega modela, prikazanih v točki 2 zgoraj, je treba ugotoviti, da iz njih prav tako niso razvidni narava izdelkov, v katere naj bi bil videz izdelka tega modela vgrajen ali na katerih naj bi se uporabljal, njihov namen ali njihova funkcija. Noben element videza izdelka navedenega modela namreč ne kaže na to, da bi se ta uporabljal le na fasadnih panelih za stavbe, in na nobeni drugi gradbeni plošči.
- 40 V teh okoliščinah je odbor za pritožbe lahko ugotovil, ne da bi storil napako, da je zadevno področje področje gradbenih plošč.
- 41 Tožeča stranka želi omajati to ugotovitev in v bistvu vztraja pri tem, da so izdelki, ki jih daje na trg in na katerih uporablja videz izdelka iz spornega modela, izključno fasadni paneli za stavbe. Ta trditev tako temelji na premisi, da je treba področje, na katero se nanaša videz izdelka pri spornem modelu, določiti izključno glede na izdelke, ki se dejansko dajejo na trg.
- 42 Vendar te premise ni mogoče sprejeti. Po eni strani namreč taka premisa ne temelji na nobeni določbi Uredbe št. 6/2002. Poleg tega bi bila njena posledica to, da bi navedbe, ki jih mora prijava za registracijo obvezno vsebovati in ki so našteje v členu 36(2) Uredbe št. 6/2002, izgubile vso upoštevnost, ker bi jih s to premiso nadomestili podatki, pridobljeni na podlagi trenutnega stanja na trgu. To stanje pa se že po definiciji spreminja, saj lahko nabor izdelkov, kot so dejansko trženi, skozi čas močno niha glede na številne dejavnike, kot so tržna strategija imetnika, ponudba in povpraševanje ter uspeh ali neuspeh določenega izdelka na trgu.
- 43 Po drugi strani v skladu z načeli, na katera je bilo opozorjeno v točkah od 29 do 33 zgoraj, sicer ni narobe, da se upoštevajo izdelki, ki se dejansko tržijo na trgu, vendar je to dovoljeno le kot ponazoritev, da se določijo vizualni vidiki zadevnega modela, in pod pogojem, da navedeni izdelki ustrezajo videzu izdelka iz modela, kot je bil registriran. Če je tako že iz preučitve videza izdelka

pri spornem modelu, kot je bil registriran, razvidno, da gre za posebno kategorijo znotraj širše kategorije izdelkov, navedene ob registraciji, je upoštevanje te posebne kategorije dovoljeno (sodba z dne 18. marca 2010, Okrogel promocijski izdelek, T-9/07, EU:T:2010:96, točki 59 in 60). Če pa iz preučitve videza izdelka pri spornem modelu ni razvidno, da se ta nanaša na bolj omejeno kategorijo izdelkov, tako kot v obravnavanem primeru, zgolj sklicevanje na izdelke, ki se dejansko tržijo na trgu, ne more privedi do drugačne opredelitve zadevnega področja.

- 44 Tožeča stranka poleg tega pravilno ugotavlja, da se je odbor za pritožbe pri opredelitvi zadevnega področja v točkah 17 in 18 izpodbijane odločbe napačno skliceval tako na sporni model kot na prejšnji model. Kot pa je razvidno iz točk od 23 do 27 zgoraj, je treba v prvi fazi analize upoštevati le sporni model, česar EUIPO ne izpodbija.
- 45 Vendar ta nenatančnost ne vpliva na zakonitost izpodbijane odločbe, ker je odbor za pritožbe pravilno opredelil zadevno področje za preizkus individualne narave videza izdelka pri spornem modelu, to je področje gradbenih plošč, kot je razvidno iz točk od 36 do 40 zgoraj.
- 46 Zato je treba trditve tožeče stranke v zvezi z opredelitvijo področja, na katero se nanaša sporni model, zavrniti.

Seznanjeni uporabnik

- 47 V skladu s sodno prakso je treba pojem seznanjenega uporabnika razumeti kot vmesni pojem med pojmom povprečnega potrošnika – uporablja se na področju znamk – za katerega se ne zahteva posebno znanje in ki praviloma ne izvaja neposredne primerjave med nasprotujočimi si znamkami, in pojmom strokovnjaka s poglobljeno tehnično usposobljenostjo. Pojem seznanjenega uporabnika je tako mogoče razumeti, kot da označuje uporabnika, ki ni le povprečno pozoren, temveč je posebno pazljiv bodisi zaradi osebnih izkušenj bodisi zaradi obsežnega poznavanja zadevnega sektorja (sodba z dne 20. oktobra 2011, PepsiCo/Gruppo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, točka 53).
- 48 Poleg tega je pojem seznanjenega uporabnika, ki je bil ustvarjen prav zaradi potreb analize individualne narave videza izdelka na podlagi člena 6 Uredbe št. 6/2002, mogoče opredeliti zgolj na splošno, kot sklicevanje na osebo, ki ima običajne lastnosti, ne pa za vsak primer posebej glede na posebno uporabo videza izdelka pri spornem modelu (glej po analogiji sodbo z dne 6. junija 2019, Motorna vozila, T-209/18, EU:T:2019:377, točka 37).
- 49 Glede, natančneje, stopnje pozornosti seznanjenega uporabnika je treba navesti, da čeprav seznanjeni uporabnik ni povprečni potrošnik, ki je normalno obveščen ter razumno pozoren in preudaren ter ki videz izdelka običajno zaznava kot celoto in ne preverja njegovih posameznih podrobnosti, tudi ni izvedenec ali specialist, ki bi bil sposoben podrobnega opažanja zelo majhnih razlik, ki bi lahko obstajale med videzi izdelkov pri zadevnih modelih. Oznaka „seznanjen“ tako nakazuje na to, da uporabnik, ne da bi bil snovalec ali tehnični strokovnjak, pozna različne modele, ki obstajajo na zadevnem področju, ima nekaj znanja o sestavnih delih, ki jih videzi izdelkov teh modelov po navadi vsebujejo, in je zaradi zanimanja za zadevne izdelke izkazal razmeroma visoko stopnjo pozornosti pri njihovi uporabi (glej sodbo z dne 20. oktobra 2011, PepsiCo/Gruppo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, točka 59 in navedena sodna praksa).

- 50 V obravnavanem primeru je odbor za pritožbe ob upoštevanju sodne prakse, na katero je bilo opozorjeno v točkah od 47 do 49 zgoraj, in ker je področje, na katero se nanaša sporni model, področje gradbenih plošč, lahko pravilno štel, da je seznanjeni uporabnik strokovnjak na gradbenem področju, na primer gradbenik, trgovec z nepremičninami ali arhitekt, ki ima nekaj znanja o različnih gradbenih ploščah in izkazuje visoko stopnjo pozornosti.
- 51 Trditev tožeče stranke, s katero želi ta seznanjenega uporabnika opredeliti kot uporabnika „fasadnih panelov za stavbe“, je treba torej zavrniti iz istih razlogov, kot so navedeni v točkah 38 in 39 zgoraj.
- 52 Poleg tega, čeprav tožeča stranka meni, da bi moralo biti zadevno področje določeno bolj omejeno, in sicer kot področje, ki zajema le fasadne panele za stavbe, ne trdi, da bi imel tako opredeljeni seznanjeni uporabnik drugačno stopnjo pozornosti kot strokovnjak na gradbenem področju.
- 53 Iz tega izhaja, da je odbor za pritožbe lahko štel, ne da bi storil napako pri presoji, da je seznanjeni uporabnik v obravnavanem primeru strokovnjak na gradbenem področju, ki izkazuje visoko stopnjo pozornosti.
- 54 Glede na zgoraj navedeno je treba prvi del tožbenega razloga zavrniti kot neutemeljen.

Drugi del: stopnja svobode oblikovalca videza izdelka pri spornem modelu

- 55 Odbor za pritožbe je v točki 24 izpodbijane odločbe menil, da je svoboda oblikovalca pri izdelavi gradbenih plošč do neke mere omejena s tem, da imajo navedene plošče tehnično funkcijo zagotavljanja odpornosti proti slabemu vremenu oziroma druge lastnosti, na primer akustične lastnosti, odpornost proti požaru in strukturne lastnosti, s tem, da morajo biti trdno pritrjene na steno, fasado ali streho, in s tem, da morajo izboljšati videz stavbe. Vendar naj bi imel oblikovalec precejšnjo stopnjo svobode glede vrst, oblik, barv in reliefnih vzorcev. Odbor za pritožbe je poleg tega menil, da tožeča stranka ni dokazala obstoja nasičenosti prejšnjega stanja na področju oblikovalstva. V točki 35 izpodbijane odločbe je navedel, da se skupne značilnosti videzov izdelkov pri modelih v koliziji nanašajo na elemente, glede katerih ima oblikovalec srednjo stopnjo svobode.
- 56 Tožeča stranka trdi, da je treba svobodo oblikovalca presojati glede na področje „fasadnih panelov za stavbe“. Tako naj bi videz izdelka spornega modela narekovele večinoma funkcije teh panelov. Te omejitve naj bi vplivale na zasnovo površine panelov, ki bi morala biti nujno dovolj ravna in na splošno sestavljena iz linij in barv. Ker je število barv omejeno, prav tako pa vzorci, „ko gre za delo z linijami“, naj svoboda oblikovalca ne bi bila neskončna oziroma velika. Po mnenju tožeče stranke je videti, da obstaja določena nasičenost stanja na področju oblikovalstva pri fasadnih panelih za stavbe z linearnim vzorcem. Zato naj bi bila svoboda, ki jo ima oblikovalec fasadnih panelov za stavbe, v najboljšem primeru srednja.
- 57 EUIPO in intervenientka trditve tožeče stranke prerekata.
- 58 V skladu s sodno prakso je stopnja svobode oblikovalca pri razvijanju videza izdelka modela opredeljena zlasti glede na omejitve, povezane z značilnostmi, ki jih narekuje tehnično delovanje izdelka ali njegovega elementa, ali glede na zakonske predpise, ki veljajo za izdelek. Te omejitve vodijo do standardizacije nekaterih lastnosti, ki tako postanejo skupne videzu, ki se uporabi za zadevni izdelek (sodba z dne 18. marca 2010, Okrogel promocijski izdelek, T-9/07, EU:T:2010:96, točka 67).

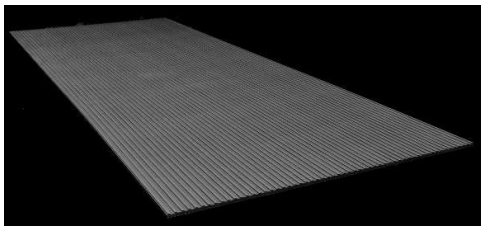
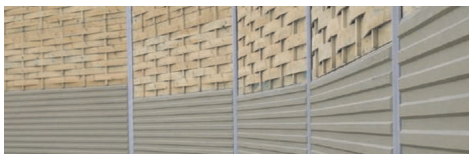
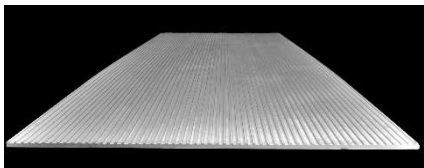
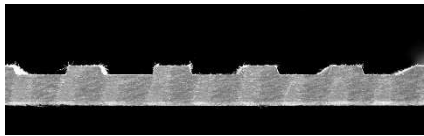
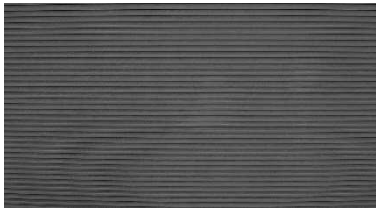
- 59 Svoboda oblikovalca je v tem smislu dejavnik, ki prej omogoča, da se niansira ocena individualne narave videza izdelka pri spornem modelu, ne pa samostojen dejavnik, ki bi določal razliko, med obema videzoma potrebno za to, da bi eden on njiju imel individualno naravo. Drugače povedano, dejavnik, ki se nanaša na stopnjo svobode oblikovalca, lahko okrepi ali – nasprotno – niansira ugotovitev o celotnem vtisu, ki ga na seznanjenega uporabnika ustvari videz izdelka pri vsakem zadevnem modelu (glej sodbo z dne 6. junija 2019, *Motorna vozila*, T-209/18, EU:T:2019:377, točka 48 in navedena sodna praksa).
- 60 Vpliv dejavnika, povezanega s svobodo oblikovalca, na individualno naravo se spreminja glede na pravilo o obratni sorazmernosti. Tako velja, da večja ko je svoboda oblikovalca pri razvoju videza izdelka, manj verjetno bodo majhne razlike med videzi izdelkov pri modelih v koliziji pri seznanjenem uporabniku zadoščale za drugačen celotni vtis. In nasprotno, bolj ko je svoboda oblikovalca pri razvijanju videza izdelka omejena, bolj bodo majhne razlike med videzi izdelkov pri modelih v koliziji pri seznanjenem uporabniku zadoščale za drugačen celotni vtis. Drugače povedano, visoka stopnja svobode oblikovalca podkrepi ugotovitev, da videzi izdelkov brez pomembnih razlik pri seznanjenem uporabniku ustvarjajo enak celotni vtis, zaradi česar videz izdelka pri spornem modelu nima individualne narave. In nasprotno, nizka stopnja svobode oblikovalca govori v prid ugotovitvi, da dovolj izražene razlike med videzi izdelkov pri seznanjenem uporabniku ustvarjajo drugačen celotni vtis, zaradi česar ima videz izdelka pri spornem modelu individualno naravo (glej sodbo z dne 13. junija 2019, *Držala lepakov za vozila*, T-74/18, EU:T:2019:417, točka 76 in navedena sodna praksa).
- 61 V obravnavani zadevi je treba, prvič, ugotoviti, da odbor za pritožbe iz razlogov, navedenih v točkah od 35 do 54 zgoraj, ni storil napake pri presoji s tem, da je preučil svobodo oblikovalca „gradbenih plošč“, in ne svobode oblikovalca „fasadnih panelov za stavbe“.
- 62 Drugič, tožeča stranka sama meni, da je svoboda oblikovalca fasadnih panelov za stavbe srednja, kar je tudi odbor za pritožbe v bistvu navedel v točkah 24 in 35 izpodbijane odločbe glede svobode oblikovalca gradbenih plošč.
- 63 Tretjič, trditve tožeče stranke, da je površina zadevnih panelov na splošno sestavljena iz linij in barv ter da svoboda oblikovalca, „ko gre za delo z linijami“, ni neskončna oziroma velika, ni mogoče sprejeti. Tožeča stranka namreč ni dokazala, da morajo stavbne plošče in fasadni paneli za stavbe nujno vsebovati linearne vzorce v obliki linearnih izboklin in vboklin in neke barve, torej ob izključitvi vseh drugih oblik ali barv. Čeprav ni mogoče izključiti, da obstaja tak splošni trend pri oblikovanju stavbnih plošč, vključno s fasadnimi paneli za stavbe, te okoliščine ni mogoče šteti za dejavnik, ki omejuje svobodo oblikovalca, ker je ravno ta svoboda oblikovalca tista, ki mu omogoča odkrivanje novih oblik in trendov ali inovacijo v okviru obstoječega trenda (sodba z dne 13. novembra 2012, *Antrax It/UUNT – THC (Radiatorji za ogrevanje)*, T-83/11 in T-84/11, EU:T:2012:592, točka 95).
- 64 Vprašanje, ali videz izdelka sledi splošnemu trendu na področju oblikovanja, je poleg tega upoštevno kvečjemu glede estetskega zaznavanja videza izdelka pri zadevnem modelu in lahko torej eventualno vpliva na prodajni uspeh izdelka, v katerega je ta videz izdelka vgrajen. Nasprotno pa to vprašanje ni upoštevno v okviru preizkusa individualne narave videza izdelka pri zadevnem modelu, pri katerem se preverja, ali se celotni vtis, ki ga ta ustvarja, razlikuje od celotnih vtisov, ki jih ustvarjajo prej razkriti videzi izdelkov, neodvisno od estetskih ali trgovskih dejavnikov (sodbe z dne 22. junija 2010, *Shenzhen Taiden/UUNT – Bosch Security Systems (Komunikacijska naprava)*, T-153/08, EU:T:2010:248, točka 58; z dne 4. februarja 2014, *Sachi Premium-Outdoor*

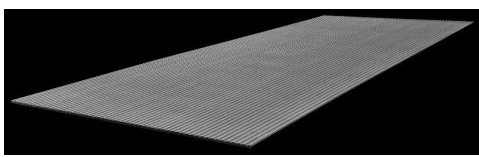
Furniture/UUNT – Gandia Blasco (Fotelj), T-357/12, neobjavljena, EU:T:2014:55, točka 24, in z dne 17. novembra 2017, Ciarko/EUIPO – Maan (Kuhinjska napa), T-684/16, neobjavljena, EU:T:2017:819, točka 58).

- 65 Poleg tega, čeprav tožeča stranka trdi, da obstaja nasičenost stanja na področju oblikovalstva, zadostuje ugotoviti, kot je to storil odbor za pritožbe v točki 25 izpodbijane odločbe, da tožeča stranka ni dokazala obstoja take nasičenosti s konkretnimi in upoštevnimi dokazi.
- 66 Drugi del tožbenega razloga je treba zato zavrnil kot neutemeljen.

Tretji del: primerjava celotnih vtisov, ki ju naredita videza izdelkov pri modelih v koliziji

- 67 V obravnavani zadevi je treba primerjati videza izdelkov pri teh modelih:

Sporni model	Prejšnji model
1.1 	
1.2 	
1.3 	
1.4 	
1.5	

- 68 Odbor za pritožbe je v točkah od 31 do 35 izpodbijane odločbe menil, da imata videza izdelkov pri modelih v koliziji te značilnosti: a) plosko linearno površino z več vzporednimi izboklinami in vboklinami; b) vzporedne izbokline in vbokline, enakomerno razporejene po celotni površini; c) enotno strukturo s strmo naraščajočimi in padajočimi strminami, ki povezujejo izbokline in vbokline; d) enako zaporedje naraščajočih strmin v smeri proti izboklini ter padajočih strmin v smeri proti vboklini; in e) podobne širine izboklin in vboklin. Po mnenju odbora za pritožbe videza izdelkov pri modelih v koliziji tako pri seznanjenem uporabniku ustvarjata enak celotni vtis.
- 69 Na prvem mestu, tožeča stranka poudarja več razlik med videzoma izdelkov pri modelih v koliziji, ki naj bi ustvarjale različne celotne vtise, in sicer:
- prvič, videz izdelka pri spornem modelu naj bi vseboval veliko več linij (izboklin in zarez) na enoto površine;
 - drugič, videz izdelka pri spornem modelu naj bi imel izbokline in štrleče dele, ki naj bi subtilno izhajali iz plošč (2 mm) pod topim kotom približno 100 stopinj v smeri proti utorom, kar naj bi ustvarjalo rahlo trapezoidno strukturo, medtem ko naj videz izdelka pri prejšnjem modelu take trapezoidne strukture ne bi imel;
 - tretjič, pri videzu izdelka pri spornem modelu naj bi bile ploske površine nad izboklinami nekoliko manjše v primerjavi z dimenzijami ploskih utorov, in sicer približno v razmerju 1/1,5, medtem ko naj bi bile izbokline pri videzu izdelka pri prejšnjem modelu vsaj tako velike kot utori (razmerje 1/1);
 - četrtič, pri videzu izdelka pri spornem modelu naj bi bila višina izboklin (2 mm) precej manjša od dimenzij ploskih utorov (12 mm), medtem ko naj bi se zdelo, da so pri videzu izdelka pri prejšnjem modelu izbokline veliko bolj vidne;
 - petič, videz izdelka pri spornem modelu naj bi imel volneno teksturo (vlaknasto-cementno) v kontrastnih odtenkih sive, medtem ko naj bi se zdelo, da videz izdelka pri prejšnjem modelu tvori gladka na videz sterilna površina v zeleni kaki barvi, in
 - šestič, dejanski izdelki, na katerih se videza izdelkov iz modelov v koliziji uporabljata, naj bi jasno kazali, da so dimenzije in mere teh videzov izdelkov povsem različne, saj so izbokline pri videzu izdelka pri prejšnjem modelu veliko širše od izboklin pri videzu izdelka pri spornem modelu.
- 70 EUIPO in intervenientka te trditve prerekata.
- 71 V skladu z ustaljeno sodno prakso je individualna narava videza izdelka posledica celotnega diferenciranega vtisa ali neobstoja „že videnega – déjà vu“ pri seznanjenem uporabniku glede na vse prej obstoječe videze izdelkov, tako da se ne upoštevajo razlike, ki – čeprav presegajo zgolj nepomembne detajle – niso dovolj izstopajoče, da bi vplivale na ta celotni vtis, temveč razlike, ki

so dovolj izstopajoče, da ustvarijo različne vtise glede celote (glej sodbo z dne 16. februarja 2017, Antrax It/EUIPO – Vasco Group (Termosifoni za radiatorje), T-828/14 in T-829/14, EU:T:2017:87, točka 53 in navedena sodna praksa).

- 72 Primerjava celotnih vtisov, ki jih naredita nasprotujoča si videza izdelkov, mora biti sintetična ter ne sme biti omejena na analitično primerjavo naštetih podobnosti in razlik. Pri tej primerjavi je treba kot osnovo vzeti značilnosti, ki so pri videzu izdelka pri spornem modelu razkrite, nanašati pa se mora zgolj na varovane značilnosti, brez upoštevanja značilnosti, zlasti tistih tehnične narave, ki so iz varstva izključene. Navedena primerjava se mora načeloma nanašati na modele, kot so bili registrirani, ne da bi se od vlagatelja zahteve za ugotovitev ničnosti smelo zahtevati grafični prikaz videza izdelka, na katerega se sklicuje, ki bi bil podoben prikazu iz prijave za registracijo spornega modela (glej sodbo z dne 13. junija 2019, Držala lepakov za vozila, T-74/18, EU:T:2019:417, točka 84 in navedena sodna praksa).
- 73 V obravnavani zadevi je treba najprej poudariti, kot je to storil odbor za pritožbe, da imata videza izdelkov zelo podobno obliko in vsebujeta podobne elemente, katerih razporeditev je primerljiva, in sicer ravno linearno progasto površino, ki vsebuje več vzporednih izboklin in vboklin. Dalje, vtisi razmerij med izboklinami in vboklinami, ki so vzporedno razporejene na površini, zlasti njihova širina, so si zelo podobni. Nazadnje, struktura naraščajočih in padajočih strmin, ki povezujejo izbokline in vbokline, je zelo podobna.
- 74 Glede razlik med videzoma izdelkov pri modelih v koliziji, na katere opozarja tožeča stranka, je treba navesti, da se prve štiri razlike in šesta razlika, ki so navedene zgoraj v točki 69, nanašajo na dimenzije, naklon in domnevna razmerja med različnimi elementi videzov izdelkov pri modelih v koliziji.
- 75 V zvezi s tem, prvič, ker se zahtevano varstvo nanaša na videze izdelkov, ne glede na konkretne dimenzije izdelkov, na katerih naj bi se videzi uporabljali, trditve, povezane s temi dimenzijami, v okviru primerjave celotnih vtisov, ki jih naredita videza izdelkov pri modelih v koliziji, nikakor niso upoštevne (glej v tem smislu sodbo z dne 13. novembra 2012, Radiatorji za ogrevanje, T-83/11 in T-84/11, EU:T:2012:592, točka 67).
- 76 Drugič, kar je bistveno, zatrjevane razlike niso dovolj jasno razvidne iz primerjave upodobitev modelov v koliziji. Natančneje, dimenzije in mere videza izdelka pri spornem modelu, na katere se sklicuje tožeča stranka, iz upodobitve tega modela, kot je bil registriran, niso razvidne.
- 77 Kot je odbor za pritožbe pravilno navedel v točki 32 izpodbijane odločbe, seznanjeni uporabnik nikakor ne bo posvečal posebne pozornosti natančnemu razmerju med izboklinami in vboklinami ali celo velikosti različnih kotov. Ta uporabnik bo posebno pozornost kvečjemu posvetil splošni obliki videzov izdelkov in njunim skupnim značilnostim, ki kot celota dajejo vtis podobnosti primerjanih videzov izdelkov, in sicer ploski linearni površini z vizualno podobnim zaporedjem mnogih izboklin in vboklin, podobni strukturi in razmerjem, ki so sicer različna, vendar ne morejo prepričati vtisa „že videnega – déjà vu“ v smislu sodbe prakse, na katero je bilo opozorjeno zgoraj v točki 71.
- 78 Res je, kot je poudarjeno v točkah od 29 do 33 zgoraj, da je dejansko tržene izdelke, na katerih naj bi se uporabljala videza izdelkov iz modelov v koliziji, mogoče upoštevati kot ponazoritev v tej fazi presoje individualne narave videza izdelka pri spornem modelu, da bi se določili vidni deli teh videzov izdelkov in način, kako bodo zaznani. V zvezi s tem je treba ugotoviti, kot je to storil odbor za pritožbe, da so videzi izdelkov pri modelih, ki so v koliziji, običajno opazovani

z določene razdalje, ne glede na to, ali gre za fasade stavb ali za protihrupne ograje. Zato naj bi morebitne razlike v številu linij in razmerju dimenzij izboklin ali štrlečih delov imele manjšo vlogo pri celotnih vtisih, ki jih ustvarita videza izdelkov pri modelih v koliziji.

- 79 V zvezi s peto razliko, navedeno v točki 69 zgoraj, ki se nanaša na teksturo videza izdelka pri spornem modelu, je treba navesti, da sicer ni izključeno, kot trdi tožeča stranka, da je slika št. 1.3, ki prikazuje navedeni model in ki nudi pogled nanj s strani, po zelo podrobni preučitvi mogoče razlagati tako, da kaže na volneno teksturo, ki je v upodobitvi prejšnjega modela ni. Vendar lahko navedena slika ob neobstoju kakršne koli druge navedbe v prijavi za registracijo napeljuje tudi na to, da je bila zadevna plošča odrezana, tako da se „volnena“ tekstura, na katero opozarja tožeča stranka, na navedeni sliki lahko preprosto prikazuje kot rahlo zmečkana površina na stranskih delih zaradi reza oziroma, kot trdi EUIPO, zgolj kot posledica napak v uporabljenem materialu. Poleg tega, kot pravilno poudarja odbor za pritožbe v točki 33 izpodbijane odločbe, je zgornja stran videzov izdelkov pri modelih v koliziji, ko so plošče pritrjene na stavbe ali zidove, edina vidna površina, tako da je pogled s strani št. 1.3 manj upošteven.
- 80 V teh okoliščinah in kot pravilno poudarja EUIPO, upodobitev spornega modela, kot je bil registriran, in ob neobstoju kakršne koli druge navedbe v tem smislu v prijavi za registracijo ne omogoča dovolj jasnega zaznavanja zatrjevanega obstoja take teksture.
- 81 Poleg tega se seznanjeni uporabnik, kot je odbor za pritožbe pravilno navedel v točki 33 izpodbijane odločbe, verjetno zaveda, da je tekstura površine gradbene plošče lahko odvisna od uporabljenega materiala, zato možnost uporabe različnih materialov ne more zadostovati za ustvarjanje drugačnega celotnega vtisa.
- 82 Poleg tega, v zvezi s trditvijo tožeče stranke, ki se nanaša na razliko v barvah videzov izdelkov pri modelih v koliziji, EUIPO pravilno zatrjuje, da ker je sporni model registriran v črni in beli, nobena barva, ki je uporabljena pri videzu izdelka pri prejšnjem modelu, ni upoštevana pri njuni primerjavi, saj se glede spornega modela ni uveljavljala nobena barva (glej v tem smislu sodbi z dne 14. junija 2011, *Sphere Time/UUNT – Punch* (Ura, pritrjena na trak), T-68/10, EU:T:2011:269, točka 82, in z dne 7. februarja 2018, *Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Zaharieva* (Škatla s korneti), T-793/16, neobjavljena, EU:T:2018:72, točka 67).
- 83 Na drugem mestu, tožeča stranka trdi, da je odbor za pritožbe storil napako, ker ni upošteval dejanskih izdelkov, v katere sta videza izdelkov pri modelih v koliziji vgrajena oziroma na katerih naj bi se uporabljala, da bi tako natančno opredelil videz izdelka pri prejšnjem modelu.
- 84 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je odbor za pritožbe v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, izdelke, na katerih se videza izdelkov pri modelih v koliziji uporabljata, in način njihove uporabe, upošteval. Na primer, kot je navedeno v točki 79 zgoraj, je odbor za pritožbe ugotovil, da je zgornja stran videzov izdelkov pri modelih v koliziji, ko so plošče pritrjene na stavbe ali zidove, edina vidna površina, tako da je pogled s strani št. 1.3 manj upošteven. Odbor za pritožbe je v točki 34 izpodbijane odločbe prav tako navedel, da seznanjeni uporabnik dobro ve, da je gradbene plošče mogoče obrezati po robovih zaradi prilagajanja velikosti in obliki stavbe, tako da tvorijo homogeno površino, in da torej nima nobenega razloga, da bi štel izbokline. Te ugotovitve tako temeljijo na načinu uporabe izdelkov, na katere se nanašata videza izdelkov pri modelih v koliziji, ker ta način vpliva na to, kako seznanjeni uporabnik vidno zaznava videza izdelkov pri navedenih modelih.

- 85 Zato je treba ugotoviti, kot je to storil odbor za pritožbe, da ob upoštevanju srednje stopnje svobode oblikovalca videza izdelka pri spornem modelu ta videz izdelka na seznanjenega uporabnika v primerjavi z videzom izdelka pri prejšnjem modelu naredi celotni vtis „že videnega – déjà vu“.
- 86 Na podlagi navedenega je treba edini tožbeni razlog tožeče stranke in posledično tožbo v celoti zavrni.

Stroški

- 87 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se neuspeli stranki na predlog naloži plačilo stroškov. Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogoma EUIPO in intervenientke naloži plačilo njunih stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (deseti senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družba Eternit nosi svoje stroške ter stroške Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) in družbe Eternit Österreich GmbH.

Kornezov

Buttigieg

Hesse

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 10. novembra 2021.

Podpisi